

Divatok és emberek

2019 november 03. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Mindig élénk érdeklődéssel figyelem, amikor leszóljuk régi korok embereit. Szentesi Zöldi ismét remekelt! Olvassák el!

Tesszük mindezt fölényesen, a modernség köpönyegét magunkra terítve, abban a hiszemben, hogy azon egyetlen rés sem támad. Pedig az emberi butaság – amelynek Ráth-Végh István, Thackeray és sok más jeles szerző önálló könyvet szentelt – pontosan addig marad velünk, míg maga az ember.

Ma például abban áll a butaságunk, hogy amit kifejlesztünk, haladásnak érezzük. Pedig a középkori ember legalább önellátó és tevékeny volt, mi csak használjuk a mások által létrehozott gépeinket, a működésüket csak néhányan értjük. Arra vagyunk büszkék, hogy különféle márkákkal, brandekkel ellátott termékeket szerzünk meg, ezekről már idejekorán beleverték a fejünkbe, hogy ha lemaradunk róluk, akkor nagyjából és egészében semmi értelme a létezésünknek. A politikával hasonló a helyzet.

Fejletlennek, primitívnek gondoljuk, hogy a nép Isten akaratának tekintette egy király megválasztását, viszont roppant büszkék vagyunk arra, hogy a nép minden egyes tagja választó és választható – mintha éppen mindenki alkalmas volna egy állam vagy egy város vezetésére. Azt gondoljuk, hogy régen elzárták az embereket a politikától, bezzeg itt vagyunk mi, akik majd meghozzuk felelős döntéseinket. Engem éppen ez a mozzanat, a döntés meghozatala érdekel.

A gond ugyanis az, hogy az emberek gondolatait irányító tudatipar úgy játszik velünk, mint cica az egérrel. Mire felocsúdnak, már a legképtelenebb, legbetegebb ötleteket is belénk verték, nem is mindig politikai, sokszor kereskedelmi eszközökkel. Valójában egyetlen elfogadható választ sem kaptunk arra, hogy egy üdítőitalgyárnak miért kellene a homoszexuális együttélést propagálnia, hogy miért nem billen ki egyszer, csak egyszer a rendszer – miért nem fordulhat el, hogy segít? szándék ürügyén ugyanezek a multinacionális vállalatok mondjuk a katolikus hitet vagy a gyermeknevelés fontosságát hirdessék? Ha erre a dilemmára megtaláljuk a saját válaszunkat, ami más nem lehet, mint hogy a kereskedelem nagyágyúja a régi Európa lebontására és a multikulturális életforma kizárólagosságára szövetkeztek a politikai erőkkel, akkor az egyes ember helyét is megtaláljuk a folyamatban.

Az én állításom ugyanis az, hogy a gondolkodó ember ma is pontosan olyan kiszolgáltatott, védtelen, mint a középkorban. Akkor is álltak, ma is állnak a tilalomfák. Csak akkor mondjuk azért égették meg, mert kétségbe vonta a Szentháromságot, ma pedig azért, ha bizonyos szavakat, leír, elmond, pulpitusról hirdet. Az a tény, hogy manapság nem máglyán végzi az illetőt, ne tévesszen meg bennünket, a börtön legalábbis garantált Európa egy sereg országában, ha bizonyos történelmi eseményeket kétségbe vonunk, vagy tiltott szimbólumokat használunk.

Ezt a magunk részéről nem nevezzük szabadságnak, ellenben a cselekvési akarat korlátozásának érezzük. Még akkor is, ha a demokrácia, a jogegyenlőség és szabadság kifejezésekkel fedik el a tiltó szándékot, nagyjából úgy, ahogyan a konkvisztádorok is Istenre hivatkoztak, amikor kardélre hányták az indiánokat. A probléma ugyanis az, hogy a jogkorlátozás egy idő után nem pusztán a tömeggyilkos ideológiákra, hanem mindenre kiterjed, amit a rendszer működési veszélyesnek tartanak magukra nézve.

A gondolat- és cselekvéskorlátozó rendszer – amely Magyarországon jelenleg szerencsére nincs kormányon – mára olyan mértékben eluralkodott, hogy elég kiadni a parancsot, a tömegek lelkesen végrehajtják önmaguk szellemi kasztrálását. Vegyük például a különféle slágertémákat. A nemi elleni erőszak (amely a félreérthető vagy verbális kezdeményezésekre is kiterjed), a klímavédelem, az állatvédelem csak néhány éve robbant be az életünkbe.

Azt kell hinnünk, hogy úgy húsz évvel ezelőtteneket nem bántalmaztak, állatokat nem kínoztak, az emberek sem eregettek ki semmit magukból, mert ez konkrétan senkit sem érdekelt. Mondhatjuk persze, hogy akkor még nem volt akkora a baj, mint manapság, bár én azt hiszem, akkor is akadtak barmok, akik kutyát kötöttek a kocsik mögé, és gyanítom, hogy kaptos fiatal sportolók éjfél után ugyanúgy megtapogattak női hátsókat egy kocsmában, mint

manapság. A különbség az, hogy a tudatipar m?ködtet?inek ma fontosak ezek az esetek, ezért téma lett bel?lük. De az igazán érdekes azt látni, ahogyan az agyonbeszélt, mindenkihez eljuttatott témákat egyik pillanatról a másikra kivonják a közbeszédb?l.

Magyarországon például úgy csengett le a #metoo kampány, mintha nem is lett volna. Néhány embert kicsináltak, persze bizonyítékok nélkül, de ami a lényeg, ma már nem téma a n?k elleni er?szak. Most a kutyusok és cicukák lassan az emberekével felér? jogairól beszélnek, harsognak, mutatják az irányt a tömegnek, amelynek egy része vev? is az újdonságra. Ezek az emberek kétségek nélkül elhisznek mindent, amit mondanak nekik, kritikai hajlamuk nulla.

Úgy sodródnak végzetük folyóján, hogy leend? vízi hulla voltukról tudomásuk sincs. Akik mozgatják ?ket, erkölcsi kiválóságot hazudnak nekik: éppen ezért ezek a szegény emberek nem tudják, nem veszik észre, hogy ?k nem erkölcsösebbek azért, mert klímát, állatokat védenek, aki pedig felhívja a figyelmüket az ordító ellentmondásokra, nem feltétlenül szívtelen barom. Ezért mondom én, hogy ez ember lényege változatlan, éljen bármilyen korban, társadalomban.

Vannak közöttünk önálló gondolkodásra képtelenek, ezért védtelenek, akiket nagyon nehéz szeretni, mert az ostobák magabiztosságával magukat jobbnak, különbnek látják, holott csak beteljesít?i mások titkos akaratainak.

Akik pedig átlátnak a szándékokon, akik felismerik, hogy kinek a b?rére megy a vásár, vagy elvonulnak meghalni, ahogyan az öreg elefántok, vagy egy életen át rázzák a dárdát – mások helyett is. Ez utóbbiak tevékenységér?l majd az utókor mond ítéletet.

Szentesi Zöldi László - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

